

За 19-ти път красивият крайдунавски град ще избухне в пролетни тържества, на които ще властвува музиката! За 19-ти път заедно с пролетта това вълшебно изкуство ще ни изпълни с омайни звуци, ще облагороди с красотата сърцата ни, ще ни въведе в един свят на съвършенство и хармония.

В навечерието на тези прекрасни пролетни празници се срещнахме и разговаряхме с Героя на социалистическия труд н. а. проф. МАРИН ГОЛЕМИНОВ.

ЕСТЕТИЧЕСКАТА СТОЙНОСТ НА МУЗИКАТА Е НЕНАДМИНАТА



— Проф. Големинов, тази година културните прояви в нашата страна са посветени на 35-годишнината на Социалистическата революция в България. Кажете, моля Ви, кои Ваши произведения са свързани тематично с победата на новия строй.

— Написал съм доста музикални произведения на тази вълнуваща тема. Бих посочил „Поема за партизаните“ — за симфоничен оркестър, маршът за хор „Народни витези“ по текст на Димитър Полянов, кантатата-оратория „Титанът“ по текст на Божидар Божилов. Това е едно разгърнато произведение, което съм посветил на безсмъртния учител и вожд на българския народ Георги Димитров. Неговата личност винаги ме е вълнувала дълбоко с идеите и борбата му да бъде изграден нов свят и строй, светло комунистическо бъдеще. Този голям възторг и непреклонна вяра на великия син на българския

народ Георги Димитров не можеше да не окрили един композитор.

— На XIX международен фестивал „Мартенски музикални дни“ ще бъдат изпълнени две Ваши произведения — Концерт за струнен квартет и струнен оркестър, както и балетът „Нестинарка“. Какво бихте споделили за тези произведения?

— Концертът за струнен квартет и оркестър е едно от произведенията ми, които съм написал не много отдавна. Те са и една малка моя слабост като композитор, мое постоянно предпочитание. Този концерт, според мен, е едно от значимите ми музикални произведения от този род. Не знаех досега да е изпълняван в чужбина, но от наши състави това е ставало доста често. Радвам се, че именно той е избран от Московския камерен оркестър, който ще гостува на нашия фестивал. Съветските музиканти от Московския камерен оркестър са ми добре познати, и трябва да ви кажа, че аз може би ще бъда един от най-щастливите български композитори, на които произведението ще бъде изпълнено от такъв прочут състав, на такъв висок музикален форум, какъвто е фестивалът „Мартенски музикални дни“.

Що се отнася до балета „Нестинарка“, тази музикална драма е първото ми сценично произведение. Премиерата ѝ се състоя през 1942 година и помня, че ми на при голям успех. Сега тази творба се играе не само у нас, но и в чужбина, като първото ѝ изпълнение на чужда сцена бе в Москва. Много съм радостен, че „Нестинарка“ бе поставена преди известно време и от Русенската народна опера. По-

(На II—III стр.)

ЕСТЕТИЧЕСКАТА СТОЙНОСТ НА МУЗИКАТА Е НЕНАДМИНАТА

(От 1 стр.)

становката е добра, дори много добра, и мисля, че фестивалната публика ще я посрещне с радост.

— Проф. Големинов, Вие сте участвували неведнъж във фестивала „Мартенски музикални дни“. Какво е впечатление Ви от този голям музикален празник, станал неделна част от културния живот на нашия крайдунавски град?

— Да, идвал съм няколкократно на този фестивал. Впечатленията ми са отлични, той расте и се развива, нещо, за което би могъл да мечтае всеки фестивал. Неговото утвърждаване може само да радва музикалните кръгове в нашата страна, защото програмите му застъпват музикални произведения както на световноизвестни композитори, така и на най-нови творби на наши и чужди творци. Представителите на музикалните среди могат тук, в Русе, всяка година през месец март да сверяват часовниците си. А това е необходимо за по-нататъшното развитие на музиката, да се повишава нейното качествено ниво. „Музиката е проява повисока от философията“. Тези думи ги е казал безсмъртният гений Бетховен. Аз бих добавил, че музикалното изкуство е едно от най-чудесните средства за общуване между хората, защото естетическата стойност на музиката е ненадмината. Затова аз се радвам, че Русе успя да организира и да затвърди един такъв музикален празник.

На Мартенските музикални дни досега са свирени много

мои произведения. Помня добре изпълненията на Новосибирския оркестър и на Дрезденския оркестър. Те изпълниха две мои симфонии, и трябва да ви кажа, че се чувствувах истински щастлив.

За големия успех на вашия фестивал мисля, че винаги най-много е допринасяла русенската публика, която е един прекрасен слушател и ценител. Пие, композиторите, а така също и изпълнителите, трябва да я пазим много, защото е необходима. А това ще стане само с хубави музикални произведения. Използувам случая да ѝ благодаря за тази топлина и сърдечност, която аз лично съм виждал и изпитал, да ѝ благодаря и за нейната точна критичност.

Това, което би могло да се иска от фестивала „Мартенски музикални дни“, е нова концертна зала. Аз не съм първият, нито ще бъда последният, който казва това, но наистина необходимостта е голяма. Това е в интерес не само на музикалното произведение, но и в интерес на самите изпълнители. След осъществяването на тази голяма, жадувана мечта на русенци, може би ще дойдат и други изтъкнати състави от чужбина.

— Над какво работите в момента, проф. Големинов?

— Пиша една опера по текст на Стефан Дичев. Сюжетът е древен, тракийски. Името още не мога да кажа. Работя и над други по-малки музикални произведения.

Разговора води
ЦЕНКА ГИНКОВА